

vendte som argument for, at jeg ikke tror, at det økonomiske incitament i det her er afgørende. Jeg tror, det er noget med, at for de mennesker, der gerne vil deltage på trods af et handicap, uanset hvilken type af handicap, er det helt afgørende at få lov til at være en del, altså at få retten til at deltage.

Og så skal jeg selvfølgelig ikke tolke; det kan selvfølgelig også være svært – det forstår jeg godt – efter at være blevet sat på plads, men så dan opfattede jeg det nu, og jeg tror endda, at jeg sagde »eftertrykkeligt på plads«, for jeg synes, at det er lidt underligt, at mens vi arbejdede på at få det her arbejde til at skride frem, gik hr. Anders Samuelsen i tide, og synes jeg også, i utide, ud og sagde det, næsten som om hr. Anders Samuelsen selv var omfattet af det begreb, der hedder restarbejdsevne, hvor man mere ser vanskeligheder end muligheder.

Selve ideen med at skifte til funktionskriteriet er, at man skal se muligheder i stedet for vanskeligheder, og dér kunne man måske ønske sig, at hr. Anders Samuelsen en gang imellem også gik ud med et bud i offentligheden, der gik på mulighederne for at lave en førtidspensionsreform. Indtil nu har jeg kun hørt hr. Anders Samuelsen i offentligheden tale om vanskeligheder. Men det kan være, det er mig, der hører det forkert, og jeg tager debatten i dag som et udtryk for, at i hvert fald regeringen og socialministeren er optaget af så hurtigt som muligt at afslutte en førtidspensionsreform.

(Kort bemærkning).

Anders Samuelsen (RV):

Se, det er lige netop den grundlæggende pointe for Det Radikale Venstre, at der er en række muligheder, som man ikke skal torpedere ud fra en opfattelse af, at intet kan lade sig gøre, netop fordi vi har en tro på, at utrolig meget kan lade sig gøre; ikke alt er muligt, men til gengæld er intet umuligt, er den opfattelse, vi arbejder efter. Så bliver tingene mere komplicerede, end hvis det var så enkelt, at ikke noget kunne lade sig gøre, for så kunne vi jo bare give folk en tilstrækkelig stor ydelse og parkere dem.

Det, som jeg nu glæder mig til som det næste efter at have fået denne udredning også på talene fra SF's ordfører, er så, når nu vi snakker om at sætte på plads, at SF's ordfører, hr. Villy Søvndal, går op og sætter sin arbejdsmarkedsordfører eftertrykkeligt på plads, fordi han altså

ikke har fattet, at der er andre værdier i at være på arbejdsmarkedet end lige netop pengene.

(Kort bemærkning).

Erik Larsen (V):

Hr. Villy Søvndal sagde, at i det gældende system viser det sig, at de, som i virkeligheden ingen arbejdsevne skulle have, og som er på højeste førtidspension, arbejder lige så meget som dem, der er på de andre satser, og det er en konklusion, som jeg faktisk er enig i. Men er hr. Villy Søvndal ikke også enig i, at det, som i det nuværende system får mange til at vælge et mindre job fra, er de problemer, der er, når man mister andre former for ydelser og rettigheder; altså modregningen, kan vi sige, fra det offentliges side er så stor, at incitamentet simpelt hen mangler.

Jeg vil også gerne bringe det på banen, netop fordi jeg synes, det er en vigtig ting i de kommende drøftelser, at vi prøver at finde nogle modeller, sådan at det kan betale sig at arbejde for alle de grupper, vi her taler om, og at modregning og samspilsproblemer ikke æder det hele op. Jeg tror, det er en væsentlig barriere for nogle til at udnytte det. Jeg vil gerne netop se på de spørgsmål i de kommende drøftelser.

(Kort bemærkning).

Villy Søvndal (SF):

Jeg tror, der er to barrierer, som jeg i hvert fald møder, når jeg får henvendelser i førtidspensionssager. Den ene er den, hr. Erik Larsen nævner, og det er også derfor, vores forslag indeholder det element, at man godt kan tjene ved siden af førtidspensionen uden at blive modregnet. Den anden barriere tror jeg måske er lige så vigtig, og det er, at det menneske, der vover sig ud på arbejdsmarkedet og spørger: Risikerer jeg nu, i en situation, hvor jeg skal ud og prøve noget, jeg ikke har prøvet før, at hvis det lykkes for mig, så tager myndighederne min pension?

Jeg tror, der er mange der har den overvejelse, og dér tror jeg, vi skal give folk den sikkerhed – vi har jo allerede til dels gjort det, men endnu kraftigere; en slags moratorium kunne man sige – hvor vi siger: I får den frie ret til at afprøve det, for vi forstår godt usikkerheden, fordi I ikke kan være sikre på, om jeres helbreds mæssige tilstand tillader, at I fortsat kan det her, og om det betyder, at er man på arbejdsmarkedet, så framelder man sig pension.